

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Plzeň 2022

Elina Semenova

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce
Ray Bradbury Ilustrovaný Muž
Elina Semenova

Plzeň 2022

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Ilustrace a grafický design
Specializace Ilustrace (ILILMgA)

Diplomová práce
Ray Bradbury Ilustrovaný Muž
Elina Semenova

Vedoucí práce: MgA. Ing. Václav Šlajch
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2022

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **BcA. Elina SEMENOVA**
Osobní číslo: **D19N0017P**
Studijní program: **N8208 Design**
Studijní obor: **Ilustrace a grafický design, specializace Ilustrace**
Téma práce: **AUTORSKÁ ILUSTROVANÁ KNIHA NA POMEZÍ ILUSTRACE A KOMIKSU**
Téma práce anglicky: **Authorial illustrated book that combines principles of illustration and comics**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Tvůrčí záměr: Záměrem je rozšíření vědomostí a tvůrčích schopností.

Způsob realizace: Vyplyne z průběhu práce.

Cíl: Vytvoření ilustrované knihy známého autora.

Předpokládaný charakter výstupu: Kompletně řešení autorská kniha, včetně typografického řešení a obálky. Kniha bude tištěna ve třech exemplářích. Kniha bude mít formát max. A3 a bude obsahovat minimálně 25 ilustrovaných stran.

Rozsah průvodní zprávy: Minimum 3 normostrany.

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování DP**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

MCCLLOUD, Scott. *Jak rozumět komiksu*. Praha: BB/art, 2008. ISBN 978- 80-7381-419-9.
GROENSTEEN, Thierry. *Stavba komiksu*. Brno: Host, 2005. Studium (Host). ISBN 80-7294-141-0.
RATKOVSKI, Natali. *Profession – illustrator: learn to think creative*. Moskva: Mann, Ivanov & Ferber, 2011. ISBN 978-5-91657-912-3.
LOOMIS, Andrew. *Creative Illustration*. New York, The Viking Press, 1948. ISBN-10 1845769287.
SOLOMON, Andrew. *The Noonday Demon: An Atlas of Depression*. New York, Scribner, 2002. ISBN 13 9780684854670.
HOUSTON, Greg. *Illustration that Works: Professional Techniques for Artistic and Commercial Success*. New York, Monacelli Studio, 2016. ISBN13: 9781580934473

Vedoucí diplomové práce: **MgA. Ing. Václav Šlajch**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání diplomové práce: **31. května 2021**
Termín odevzdání diplomové práce: **29. dubna 2022**

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

L.S.

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval(a) samostatně
a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2022

.....

podpis autora

OBSAH

1 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	7
2 POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE PROCESU VLASTNÍ TVORBY	7
3 POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA A JEHO VYUŽITÍ	8
4 ZDROJE DIPLOMOVÉ PRÁCE	10
5 RESUMÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE	11
6 PŘÍLOHY DIPLOMOVÉ PRÁCE	12

REŠERŠE ZVOLENÉHO TÉMATU

Od raného dětství jsem se ráda začítávala do různých knih a postupem času se mezi mými knihami začala objevovat díla Raye Bradburyho: 451 stupňů Fahrenheita, Marťanská kronika, Pampeliškové víno, Ilustrovaný muž... Každá jeho kniha mě nějakým způsobem poznamenala. Sbírka povídek Ilustrovaný muž je stále jednou z mých nejoblíbenějších knih. Proto aniž bych dvakrát přemýšlela, zvolila jsem tuto sbírku jako základ pro svou diplomovou práci. Celkem jsem tuto knihu přečetla v životě několikrát a pokaždé jsem v ní objevila něco nového a zábavného. Když jsem si ji před vytvořením ilustrace přečetla znovu ve světle nedávných událostí, otevřela se mi z úplně jiné stránky, v některých ohledech až děsivé.

Tato kniha je souborem povídek, které spojuje společná myšlenka. Příběhy jsou velmi volně propojené a nemají mezi sebou žádnou zjevnou souvislost; jejich propojení přesahuje rámec skutečného námětu. Výjimkou jsou předmluva a závěr, jejichž děj se celou knihou vine jako červená nit.

Pokud jde o jednotlivé příběhy, Bradbury často nastíní situaci a vede čtenáře k nevyhnutelnému závěru. Premisa může být poněkud fantastická, ale nakonec pramení z předvídatelnosti lidské povahy. Konec některých příběhů je docela zřejmý; jiné příběhy se najednou přetrhnou a přivádí čtenáře k zamýšlení.

Děj knihy nenabírá často prudké obrátky, které se zpravidla vyskytují v žánrech jako detektivka nebo horor. Místo toho však na čtenáře čekají nečekané variace nevyhnutelných situací: například se zdá docela vhodné, že fascinovaný pozemským životem Marťan Etil Vrye zahynul pod koly auta, což je smrt typická spíše pro pozemšťany. Výjimkou jsou příběhy postavené na prudkém zvratu událostí - Druhá noha a Liška a les, které se zabývají represivními aspekty společnosti, a proto tematicky vyhrávají díky složitosti jejich příběhových linií.

Samozřejmě jsem si mohla vybrat jinou, více oblíbenou knihu Raye Bradburyho, ale strašně mě mrzelo, když jsem se dozvěděla, že tato jedna z mých nejoblíbenějších knih byla ilustrována pouze jednou a jiná nakladatelství nechala ilustrovat pouze její obal. Tato nespravedlnost mě vedla k rozhodnutí vybrat si jako základ své diplomové práce knihu Ilustrovaný muž od Raye Bradburyho.

REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY

V jistých okamžicích obsah této knihy opravdu děsí, nutí vás se zamyslet a stále znovu a znovu ji analyzovat. Mnohokrát jsem přemýšlela, v jakém systému bych ji měla nakreslit a čím bych se měla inspirovat.

Dospěla jsem k rozhodnutí, že svými ilustracemi rozdělím tuto knihu na dvě části: náš svět a svět tetování. Náš svět je vícebarevný, jeho paleta není omezená,

zatímco ve světě tetování existují omezení – převážně to jsou odstíny červené a zelené, které pak doplňují černá a bílá, jež jsou použity pro pomocné prvky a obrysy.

Ve světě tetování byly zvoleny tyto konkrétní barvy, protože se kniha zabývá uměním El Greca na začátku jeho kariéry. Po rozboru jeho obrazů jsem si vybrala ty nejcharakterističtější, jak se mi zdálo, odstíny červené a zelené. Najdeme je na obrazech jako Klanění tří králů či Kristus uzdravuje slepce.

Samozřejmě jsem nemohla nevzít v úvahu rok, ve kterém tato kniha vznikla – rok 1951 v Americe. V roce 1950, po ukončení druhé světové války, se zdálo, že tetování ztratilo svou popularitu a dalo se s ním setkat pouze mezi kriminálními vrstvami společnosti. Nicméně, bylo to zrovna v poválečném období, kdy tetování ve stylu „staré školy“ nabralo na popularitě.

Pokud mluvíme o stylu „staré školy“, objevil se již v roce 1880 kvůli potulným cirkusovým souborům. Vzhledem k tomu, že se v knize píše, že Ilustrovaný muž byl součástí takové skupiny, rozhodla jsem se, že zvolím tento styl tetování jako hlavní a použiju jej k ilustraci každé kapitoly. Tento styl je velmi symbolický, jako například tarotové karty, které byly v té době také velmi oblíbené. Každé tetování přímo neilustruje to, co se v tomto konkrétním příběhu odehrává, ale představuje spíše něco jako dveře do oné reality, kam se pak čtenář dostane.

Ilustrace byly také inspirovány dobovými americkými komiksy G.I.Tales, sbírkou Osm nejlepších amerických comicsů, Bojující námořníci (Fightin' Marines) a evropskými komiksy téže doby jako Rýmuje se s „Lust“ a Blake a Mortimer. V mé inspiraci je důležité poznamenat roli moderních komiksů YOJIMBOT a Balada pro Sophie, jejichž vliv mě provázel po celou dobu vypracování diplomové práce.

POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA A JEHO VYUŽITÍ

Tato kniha se skládá ze 176 stran, autorského obalu a předšedky, v nichž je umístěno 58 komiksů a ilustrací. Formát knihy je 180x230 mm, pro typografickou část je použito písmo Faune od Alice Savoie 9pt, se kterým vždy pracuji s radostí, protože perfektně ladí s ilustracemi.

Celkovou koncepci knihy jsem také konzultovala s MgA. Filipem Klausem z oboru grafického designu a tvorby písma na UMPRUM, který mi poskytl několik užitečných rad ohledně typografie a po úpravě mi celý koncept schválil.

Ilustrace a komiksy v knize byly namalovány pomocí aplikace Procreate s fixovanou paletou barev. Digitální malbu jsem si zvolila z velmi prostého důvodu – abych mohla pracovat v jakékoli situaci, jelikož jsem musela hodně malovat, a to nejen doma či ve škole. Důležité pro mě bylo také důsledné dodržování palety barev, což je ovšem v digitálním provedení mnohem jednodušší. To vše hrálo při mém výběru techniky nejdůležitější roli, takže tato metoda plně odpovídala jak okolnostem, tak i mým preferencím.

Pro tisk a vazby jsem si vybrala studio IndigoPrint, jelikož práce tohoto studia plně odpovídala mým představám: každá kniha byla precizně vytištěna, pracovníci všechno kontrolovali, odpovídali na dotazy ohledně tisku a radili, co je lepší zvolit a jak správně připravit layout. Je to také jedna z mála společností, která dokázala potisknout obal knihy dle mých požadavků, což byl tisk s matným laminem a parciálním lakem. Díky tomuto tisku se ilustrace na obalu třpytí ve světle.

Komerční publikace jsou nuceny uvádět název a autora na přední stranu obalu knihy. Vzhledem k tomu, že moje práce není komerční, rozhodla jsem se ustoupit od standardního samozřejmého přístupu a nechat jméno a titul pouze na hřbetu knihy. Díky takovému vzácnému rozhodnutí kniha vyniká mezi ostatními a přitahuje potenciálního čtenáře, aby se na ni podíval blíže. Knihy na policích navíc často stojí otočené hřbetem k nám, tím pádem hlavní funkce identifikace zůstává zachována.

Pro tisk uvnitř knihy byl zvolen papír MUNKEN ARTIC WHITE gramáži 120 gr/m.

Cílem mé práce bylo odhalit knihu prostřednictvím mých emocí a pocitů ze čtení. Každá z těchto ilustrací byla namalována s úplným zaměřením a soustředěním na příběhu. Nakreslila jsem desítky náčrtů a přidala nebo odebrala detaily pokaždé, když jsem si příběh znovu přečetla. Způsob, jakým jsem na své diplomové práci pracovala, je sebereflexí a mým vlastním pojetím knihy Raye Bradburyho a jeho tvorby, která mě inspirovala od dětství.

ZDROJE DIPLOMOVÉ PRÁCE

a) Knižní a periodická literatura

- MCCLLOUD, Scott. Jak rozumět komiksu. Praha: BB/art, 2008. ISBN 978-80-7381-419-9.
- GROENSTEEN, Thierry. Stavba komiksu. Brno: Host, 2005. Studium (Host). ISBN 80-7294-141-0.
- RATKOVSKI, Natali. Profession – illustrator: learn to think creative. Moskva: Mann, Ivanov & Ferber, 2011. ISBN 978-5-91657-912-3.
- LOOMIS, Andrew. Creative Illustration. New York, The Viking Press, 1948. ISBN-10 1845769287.
- SOLOMON, Andrew. The Noonday Demon: An Atlas of Depression. New York, Scribner, 2002. ISBN 13 9780684854670.
- HOUSTON, Greg. Illustration that Works: Professional Techniques for Artistic and Commercial Success. New York, Monacelli Studio, 2016. ISBN13: 9781580934473

b) Internetové zdroje

1. Typofilos » Blog Archive » Vyšší dívčí: mezislovní mezery. typomil – písmo, typografie a sazba na webu [online]. [cit. 14.4.2019]. Dostupné z: <http://typomil.com/typofilos/2007/06/vyssi-divci-mezislovni-mezery/>
2. Albert Kapr “Sto a jedna věta ke knižní úpravě” [online]. [cit. 14.4.2019]. Dostupné z: <http://www.sazba.cz/typoglosy/typo101.pdf>

RESUMÉ

Темой моей дипломной работы была авторская иллюстрированная книга на стыке иллюстраций и комикса. Моей целью было создать книгу Рея Бредбери, где текст и иллюстрация смешиваются воедино в истории, которые отображают не только то, что происходит в его рассказах, но и как я эмоционально реагирую на них.

Книга называется “Иллюстрированный Человек” и рассказывает 18 историй, объединенных Прологом и Эпилогом, где именно и раскрывается судьба Иллюстрированного Человека.

Я пришла к решению разделить книгу иллюстрациями на две части: наш мир и мир татуировок. Наш мир имеет разнообразие цветов, его палитра не ограничена, тогда как в мире татуировок ограничения есть - в основном это оттенки красного и зелёного, в дополнение к которым взяты чёрный и белый для вспомогательных элементов и контуров.

Сюжет книги не часто принимает резкие повороты, какие как правило встречаются в таких жанрах как детективы или ужасы. Вместо этого, читателя ждут неожиданные вариации неизбежных ситуаций: например, кажется вполне уместным, что марсианина Эттила Ври, очарованного земной жизнью, постигла типичная для землян смерть под колёсами автомобиля. Единственные рассказы построенные на резком повороте сюжета — "Другая нога» и «Лиса и лес", которые посвящены репрессивным аспектам общества и поэтому тематически выигрывают от сложности своих сюжетных линий.

Результатом книги стала книга на 176 страниц с 58 иллюстрациями не включая обложку и титульные листы. Иллюстрации были нарисованы в ProCreate с фиксированной палитрой, полноценная же компоновка иллюстраций и текста была сделана в Indesign. Каждая иллюстрация была интуитивно продумана, прорисована на основании эмоций и многократной перечитки текста.

SEZNAM PŘÍLOH:

Příloha 1

Skici

Příloha 2

Skici

Příloha 3

Skici

Příloha 4

Náčrty ke komiksové pasáži

Příloha 5

Náčrty ke komiksové pasáži

Příloha 6

Varianty ilustrace

Příloha 7

Varianty ilustrace

Příloha 8

Varianty ilustrace

Příloha 9

Předsádka

Příloha 10

Návrhy na přebal knihy

Příloha 11

Přebal

Příloha 12

Ukázky dvoustran

Příloha 13

Ukázky dvoustran

Příloha 14

Ukázky dvoustran

Příloha 15

Finální podoba knihy

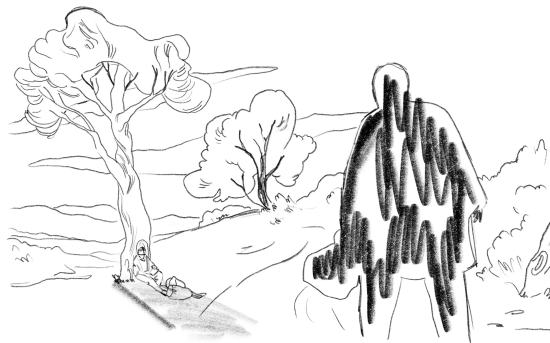
Příloha 16

Finální podoba knihy

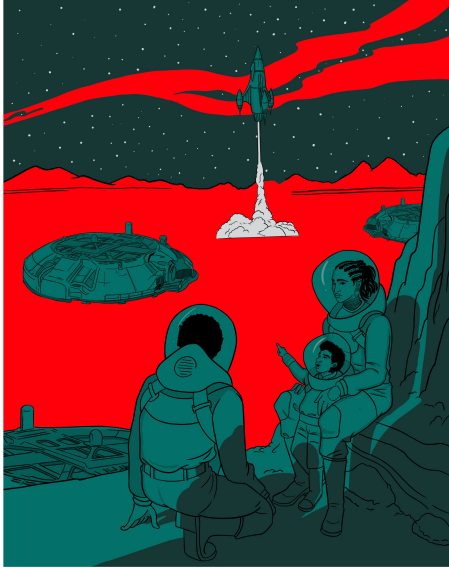
PŘÍLOHY DIPLOMOVÉ PRÁCE

Příloha 1

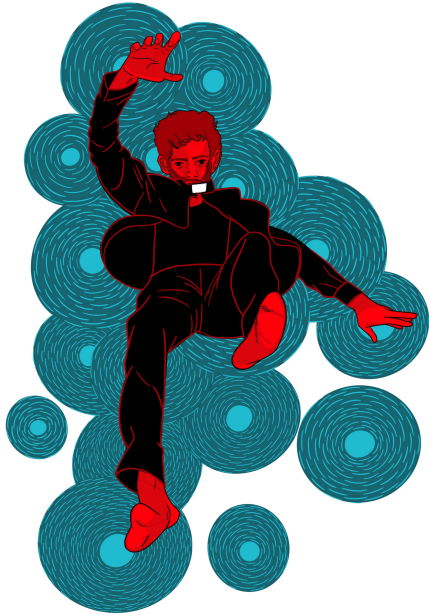
Skici

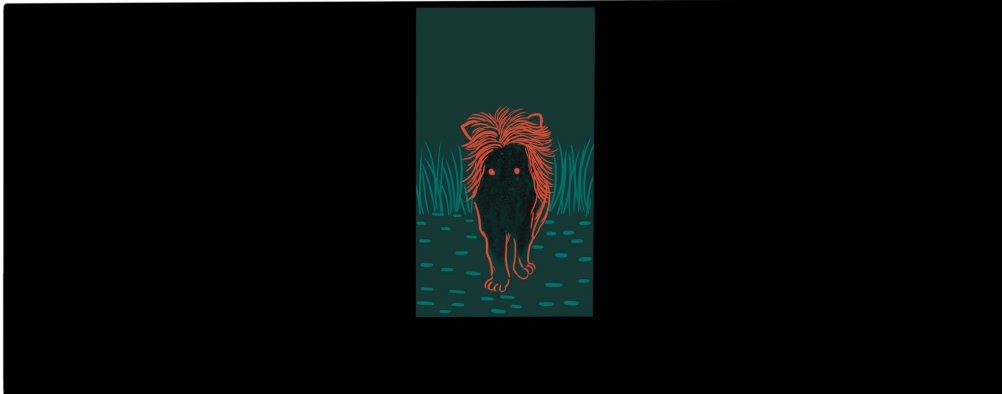
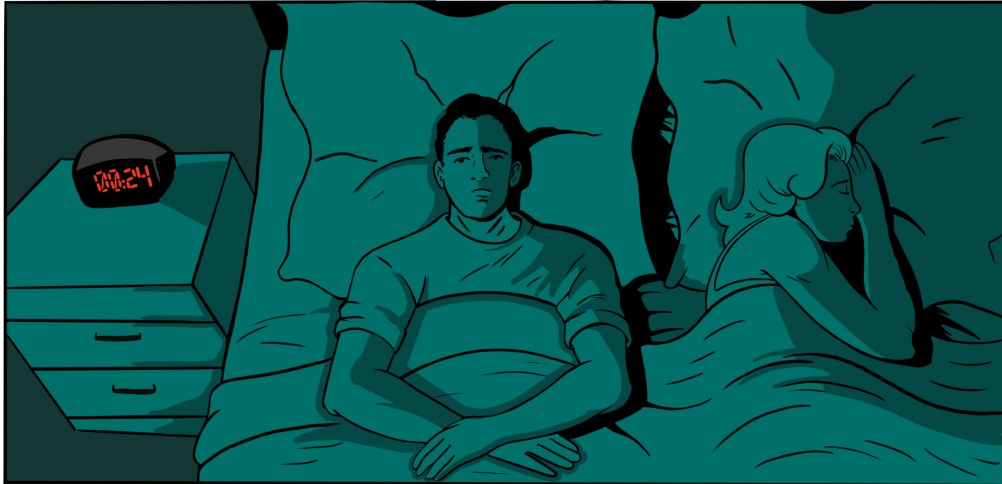
Příloha 2
Skici

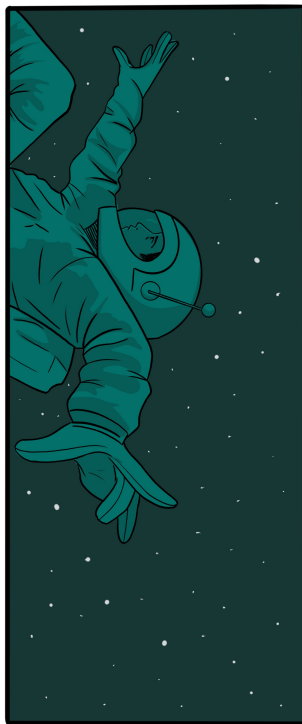
Příloha 3
Skici

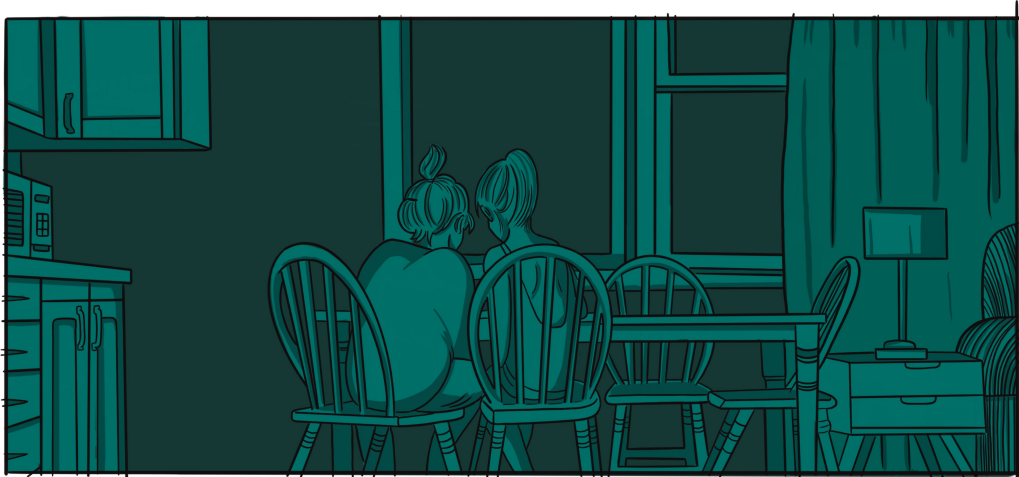
Příloha 4
Náčrty ke komiksové pasáži

Příloha 5
Náčrty ke komiksově pasáži

Příloha 6
Varianty ilustrace

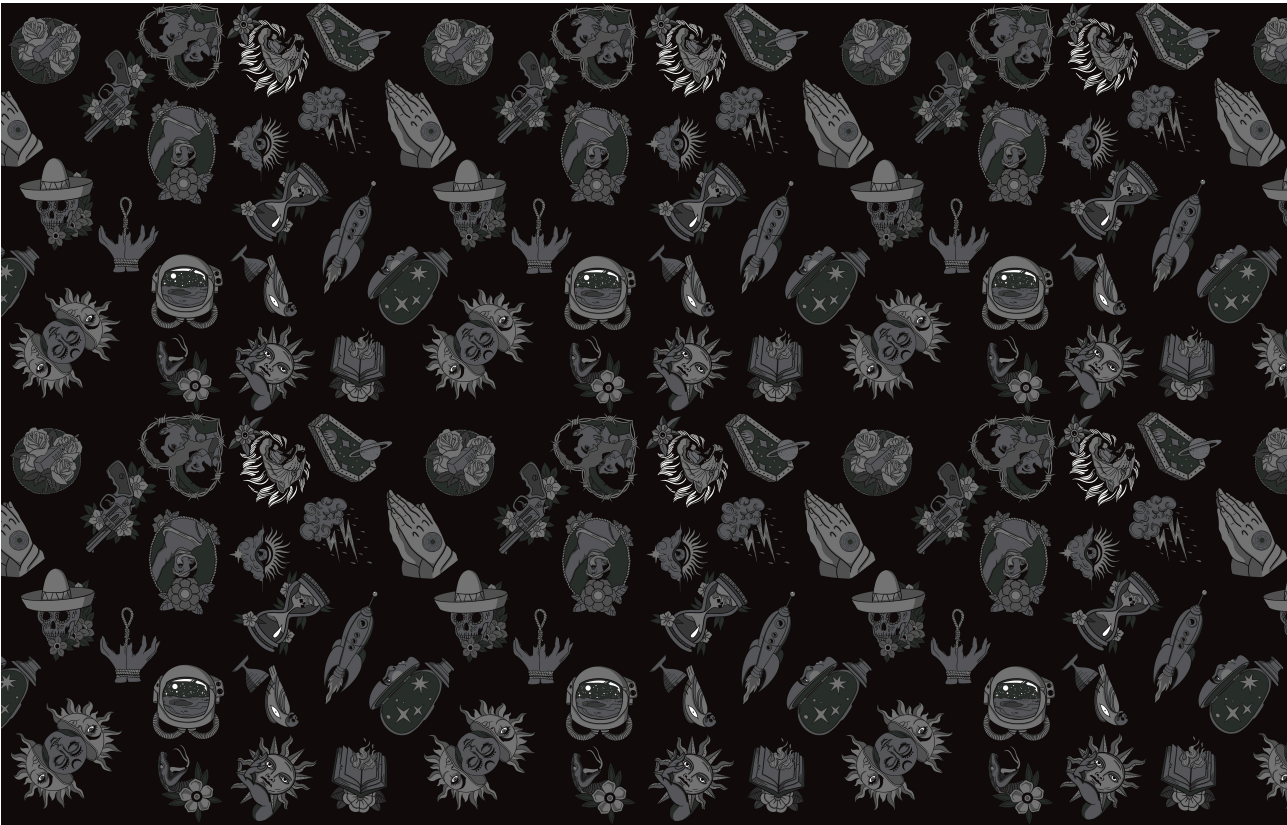
Příloha 7
Varianty ilustrace

Příloha 8
Varianty ilustrace

Příloha 9
Předsádka

Příloha 11
Přebal

Příloha 12

Ukázky dvoustran

Ach, ozvalo se.
„Přádelny jsou vybombardované –“
„Ach!“
„A tovarň jsou radioaktivní, všechno je radioaktivní. Všechny silnice, farmy, všechno jídlo je radioaktivní. Všechno.“ Vyjmenoval ještě další města a vesnice.
„Tampa.“
„Já jsem z Tampy;“ šeptl kdosi.
„Fulton.“
„Já jsem z Fultonu.“ řekl někdo jiný.
„Memphis.“
„Memphis! Vypálili i Memphis?“ Zděšený dotaz.
„Memphis vylétěl do povětří.“
„i Čtvrtá sílice?“
„Uplně všechno;“ řekl stařec.
Znatelné je to rozrušení. Po dvaceti letech se najednou všechno přičítalo zpět. Města a známá místa, stromy a cihlové budovy, firemní štíty a kostely, známé obchody, všechno to mezi shromážděným davem vyplavalo na povrch. Každé jméno vyvolalo vzpomínky, mezi přítomnými nebyl nikdo, kdo by se na tu dobu nepamatoval. Kromě dětí na to byli všichni dost staří.
„Laredo.“
„Já se na Laredo pamatuju.“
„New York City.“
„V Harlemu jsem měl obchod.“
„Harlem zničilo bombardování.“
Zlověstná slova. Ta známá, vzpomínaná místa! Úporná snaha představit si je v troskách.
Willie Johnson si mumlal: „Greenwater v Alabamě. Tam jsem se narodil. Pamatuju se na něj.“
Už není. Všechno je zničené. Říkal to ten člověk.
A bíloch pokračoval. „Tak jsme všechno zničili, všechno zbořili, byli jsme blázní a pořád blázní jsme. Zabili jsme miliony. Řekli bych, že na světě nezbývá více než pět set tisíc lidí, a to počítám všechny rasy a typy. A ze všech těch trosků a vraků jsme zachránili kovový materiál, který stačil na postavení jediné rakety a tenhle měsíc jsme se vypravili na Mars hledat u vás pomoc.“
Váhavě se zadíval na tvář pod sebou, jestli z nich vyčte, co může očekávat, ale nebyl si jist.
Hattie Johnsonová cítila, jak paže jejího muže tuhne, viděla, jak jeho prsty pevně stiskly provaz.
„Chovali jsme se jako blázní;“ pokračoval stařec rozvázně. „Zničili jsme si Zemi a civilizaci nad hlavou. Žádné z těch měst už nemá cenu zachraňovat – budou radioaktivní ještě dalších sto let. Se Zemí je konec. Její doba skončila. Vy tu máte rakety a za celých dvacet let jste se je nepokusili využít k návratu na Zemi. Já jsem vás přišel požádat, abyste je použili. Abyste se vydali na Zemi, posbírali ty, co přežili, a vrátili se s nimi na Mars. Pomohli nám se udržet. Byli jsme pitomci. Přiznáváme před bohem svoji hloupost a špatnost. My všichni, Číňani, Indové, Rusové, Britové i Američani. Žádáme vás, abyste nás tu přijali. Vaše martanská půda leží bezpečet století ladem a místo je tu pro všechny; je to dobrá půda – viděl jsem vaše pole shůry. Přijďeme sem a budeme ji pro vás obdělávat. Ano, i to. Všechno, co na nás chystáte, si zasloužíme, ale nezavírejte před námi dveře. Nemůžeme vás nutit, abyste se rozhodli hned. Jestli to tak chcete, nastoupím do své lodě, vrátím se a tím všechno skončí. Víckrát vás nebudeme obtěžovat. Ale pokud sem přijďeme, budeme pro vás pracovat a dělat to, co jste vy dělali pro nás – uklízet vaše domy, vařit vám, čistit boty a před bohem se budeme stydět za to, jak jsme se po staletí chovali sami k sobě, k druhým, k vám.“
Domluvil.
Nastalo hrobové ticho. Ticho, které se dalo křájet, ticho, které na shromážděný dav doleho jako tíha vzdálené bouře. Dlouhé paže jim v záři slunce visely jako černá kyvadla, oči se upíraly na starce, který teď stál bez hnutí a čekal.
Willie Johnson držel v rukou provaz. Jeho okolí sledovalo, co hodlá dělat. Hattie vyčkávala a křičovitě mu tiskla paži.

„Jo přece nemůžete našemu pokoji udělat, to ne!“
„No tak, děti.“
Děti se s pláčem vstěly po pohovce.
„Georgi!“ ozvala se Lydia Hadleyová, „zapni ten dětský pokoj, alespoň na chvilinku. Nemůžeš to udělat zničehonic.“
„Nezapnu.“
„Přece nemůžeš být tak krutý.“
„Podívej, Lydie, vypnul jsem ho a tak zůstane. A stejně tak vypnu celý tenhle dům, teď hned. Čím víc si uvědomuju, do jakého marastu jsme zabředli, tím víc je mi z toho nanič. Až přišli dlouho jsme zbožně obdivovali svoje mechanické a elektronické pupky. Potřebujeme konečně závan poctivého vzduchu!“
Pochodoval z místnosti do místnosti a myčl mluvící hodiny, sporáky, radiátory, leštiče bot, zavazovače tkaniček, mechanické žinky a masážní kartáče a myče a všechny přístroje, které mu přišly pod ruku.
Dům najednou ztichl, jako by byl plný mrtvol. Jako hřbitov strojů. Tak tichý. Vytratil se z něj sotva slyšitelný bzukot mášinek, připravených pracovat na pouhé stisknutí tlačítka.
„Nedovol jim to!“ nařikal Peter s tváří zvednutou ke stropu, jako by mluvil k domu, k dětskému pokoji. „Nedovol těmto všemno zničit.“ Otočil se ke otci. „Já tě nenávidím!“
„Uřížky ti nepomohou.“
„Kdybys tak umřel!“
„Mrtví jsme byli všichni, a dlouho. Teď začneme doopravdy žít, místo aby nás ovládali a masirovali roboti.“
Wendy ještě plakala a Peter se k ní přidal. „Jenom na chvilku, na chvilku, na chvilinku nám ho zapni, škemrali.“
„Ale no tak, Georgi!“ řekla Lydia, „to jim přece neublíží.“
„Dobře – dobře, hlavně ať přestanou kvílet. Ale upozorňuju vás – minutu, a konec, navždycky.“
„Tatínku, tatínku, tatínčečku.“ Usazené tvářičky se usmívaly.
„A potom pojedeme na dovolenou. David McClean se za půl hodiny vrátí, pomůže nám balit a odveze nás na leštič. Jdu se obléknout. Lydie, zapni dětský pokoj, ale jen na minutu, nezapomeň.“
Trojice rozjásaně odešla, zatímco on se nechal vzdušným proudem vynést do prvního patra a začal se oblékat. Za minutu se objevila Lydia.
„Budu ráda, až odtud odjedeme,“ vzdychla.
„Jys je nechal v dětském pokoji?“
„Chci se taky obléknout. Řeknu ti, ta Afrika je pěkně hnusná. Co na ni mohou vidět?“
„No, za pět minut budeme na cestě do lowy. Bože, jak jsme se vůbec do tohohle domu dostali? Co nás ponoukalo, abychom si tu přišermom koupili?“
„Pýcha, peníze a vlastní hloupost.“
„Myslím, že bychom se měli podívat dolů, než se děti zas začnou bavit těmi zatracenými bestiiemi.“
Náhle uslyšeli dětský křik: „Tatínku, maminko, pojďte sem honem – rychle!“
Sjeli dolů a běželi chodbou. Děti nikde. „Wendy? Peter?“
Vběhli do dětského pokoje. Savana žela prázdnou, jen lvi čekali a pozorovali je. „Peter? Wendy?“
Za zády se jim zabouchly dveře.
„Wendy! Peter!“
George a Lydia se prudce otočili a hnali se zpátky ke dveřím.
„Otevřte!“ křičel George Hadley a snažil se otevřít. „Vždyť oni nás zamkli zvenčí! Petere!“ Bušil do dveří. „Otevřte!“
Za dveřmi se ozval Peterův hlas:
„Nenechte je vypnout náš pokoj a dům.“
Manželé Hadleyovi se dobojvali. „Nedělejte hlouposti, děti. Je čas odjet. Pan McClean za minutu přijde a...“
Vtom je uslyšeli.
Ze tří stran se k nim žlutou savanou plížili lvi, zlehka našlapovali na suché trávě a chraptivě vrčeli. Lvi George Hadley pohledli na svou ženu a oba se otočili proti Selmám, které se vztýčenými tuhými ocasy zvolna postupovaly k nim.
Hadleyovi zajčeli.

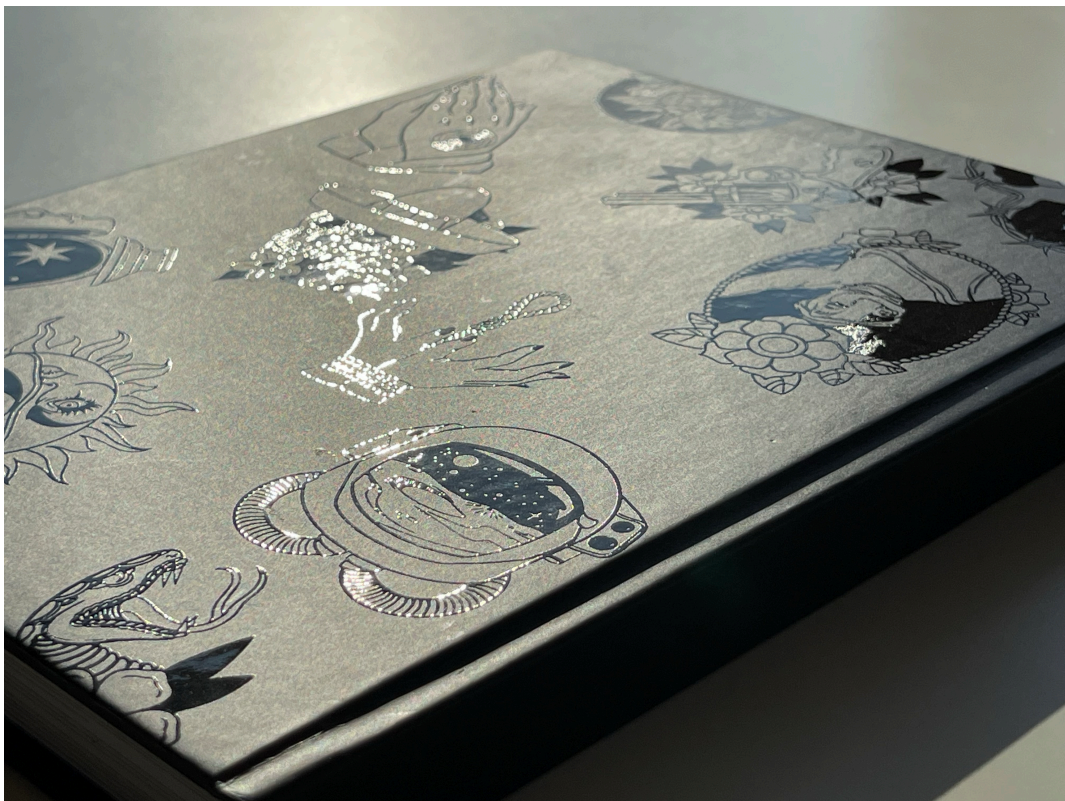
Příloha 13
Ukázky dvoustran

Příloha 14
Ukázky dvoustran

Příloha 15
Finální podoba knihy

Příloha 16
Finální podoba knihy

